

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4487/2025
10.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Весне Мاستиловић и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЂЂ из ..., ЕЕ из ..., ЖЖ из ..., ЗЗ из ..., ИИ из ..., ЈЈ из ..., КК из ..., ЛЛ из ..., ЉЉ из ..., ММ из ..., НН из ..., ЊЊ из ..., ОО из ..., ПП из ..., РР из ..., СС из ..., ТТ из ..., ЋЋ из ..., УУ из ..., ФФ из ..., ХХ из ..., ЦЦ из ..., ЧЧ из ..., ЏЏ из ..., ШШ из ..., АА1 из ..., ББ1 из ..., ВВ1 из ... ГГ1 из ..., ДД1 из ... и ЂЂ1 из ..., чији је заједнички пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Услуга“ Озаци, кога заступа пуномоћник Петар Мијановић, адвокат из ..., ради накнаде штете у потрошачком спору, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1264/24 од 12.12.2024. године, у седници одржаној 10.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1264/24 од 12.12.2024. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1264/24 од 12.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П 1280/22 од 15.07.2024. године, одбијени су тужбени захтеви којим су тужиоци тражили да се обавезе тужени да им исплате износе од по 978,45 динара са затезном каматом од 31.10.2019. године до исплате, као и да им накнади трошкове поступка са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, те су обавезани тужиоци да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 22.500,00 динара са затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 1264/24 од 12.12.2024. године, делимично је усвојена, а делимично одбијена жалба тужилаца и одбијена жалба туженог, па је преиначено решење о трошковима парничног поступка, садржано у првостепеној пресуди, тако што је одбијен захтев тужене за накнаду трошкова поступка преко износа од 13.500,00 динара до досуђеног износа од 22.500,00 динара, са разликом

припадајуће затезне камате, док је у преосталом побијаном одбијајућем делу одлуке о главној ствари и непреиначеном делу о трошковима поступка, првостепена пресуда потврђена, те су одбијени захтеви парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што су предложили да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. ст. 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11...10/23 – др.закон, у даљем тексту ЗПП), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиоцима на име трошкова одржавања водомера у периоду од септембра 2019. године до децембра 2020. године. Побијаном правноснажном одлуком одбијени су као неосновани тужбени захтеви с обзиром на то да је у спорном периоду постојао правни основ по коме је тужени вршио наплату предметне накнаде, садржан у члану 56. став 1. тада важеће Одлуке о комуналним делатностима Општине Оџаци („Службени лист Општине Оџаци“ бр. 16/12...8/16), која одредба није проглашена неуставном или незаконитом, а престала је да важи 09.12.2020. године ступањем на снагу Одлуке о снабдевању водом за пиће од 01.12.2020. године („Службени лист Општине Оџаци“ бр. 25/20).

Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом тужилаца не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, нити се указује на супротне одлуке, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а побијана другостепена одлука заснована је на примени одговарајућих одредаба материјалног права, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија тужилаца није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради исплате је поднета 26.09.2022. године. Вредност предмета спора за сваког тужиоца појединачно је 978,45 динара и поступак је вођен по правилима парнице у спору мале вредности.

Како вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе у смислу одредби члана 468. ЗПП, то се код овог потрошачког спора у погледу дозвољености ревизије на основу одредбе члана 488. став 1. ЗПП има применити одредба члана 479. став 6. ЗПП као у споровима мале вредности, којом је прописано да против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужилаца није дозвољена.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић